

ÁNH LƯA'

DÔNG ĐÔ

TÍEUTHUYETDAI.vn HOÀI-DIỆP THỦ-LANG

CHƯƠNG VII

Đường sang Yên Kinh

(Tiếp theo)

Nàng vui như ríu cả những việc xảy ra lùi mòi bước chân xuống thuyền, khi nàng chửa bị me đi lì khít dâng người về kí ky là giang nói cùa hồn sa, ta mít ménh cùa hồn sa, Ngọc Quyên tưởng chừng vẫn còn phảng phất trước mắt, vắng ván bài lai! Dù còn trong một khoảnh khắc phủ du, và tuy đã bị mê thiếp di một giấc dài, Ngọc Quyên cũng như Lan Nhi, đã không nêu quen được người về kí mít đó.

Nàng cất tiếng hỏi Lan Nhi:

— Thế sau kia ta bi thuốc mê ngủ thiếp đi, thì mọi việc xảy ra làm sao? Người về kí kia rón sao, đầu? Và cùa Thành Hầu Hý Mông cũng phu thâu ta, nếu, đầu?

Lan đáp :

— Để cháu xin lầu lượt thoát lại hết mọi việc cho tiểu thư; kí kia tay me, tu linh Tứu liễn vực tiểu thư vào thuyền trong. Nhàn lúc không ai để ý, người về kí kí khôi kí lều ra bê, vừa mém đậm, mệt ngày rỗi, cháu không hè trống thấy mặt n'gười.

Ngọc Quyên nghe nhanh:

— Một mủi dao gom : Hắn rút dao gom ra đe làm gi?

— Thưa tiểu thư, vắng! Hắn rút ra mủi mủi dao gom cầm trong một cái vỏ bằng bạc, và hán dứi con dao đó vòi vòi tay chà mả bao chà râu rằng : « mủi mủi dao này cùa mủi mủi chát thíc'e dót rái mìn, giết người trong chổ chí! Kí khôi kí lều thút tinh đê, hấy khuyên tiểu thư cùa nính nại dẹt chờ, thê náo cung có người gián cùa, và hây đưa cho tiểu thư mủi mủi daoy mà tèu kíu thê gính mìn. Ké ngoài dính xác pham tới tiểu thư, chí mủi mủi daoy thê rach xuôc da thí nó lùi, dù kíi quá mìn mèch mèch, không cần phải dêng tới sicc mạnh ».

Ngọc Quyên vội hỏi :

— Đầu! Con dao gom ấy đâu?

Lan Nhi luôn tay vỗ ngực áo lậy ra một con dau nhỏ xíu, cầm trong mủi cái vỏ bao them thon, thoang trang chí như mủi mủi trầm tái cát. Lan trình trọng đưa con dao đó cho Ngọc Quyên, miêng nói :

Số 23

Nguyễn Văn Phuoc
Bản dịch của BÀ VŨ Bá HÙNG từ THIẾU MAI

CHƯƠNG VII

(Tiếp theo)

Hai kém vui nhung Bảo Son ngon ngọt đáo : — Vay nái sít nít đén vói em, em sít nít nhé.

Tâm hồn chàng khao khát; hân len khí nghe tiếng nói cùa Bảo Son. Phải chăng ngày nay, chỉ có nàng là người an dùi nhất giúp cho chàng yêu doi vui sống?

VIII

Trong khai Vũ Lý ký hội đồng tại Ủy Ban Nghien Cứu Thánh Kinh thì Diên Ninh đang mán mẻ với nhõm sít khát cùa mình

Thoát nín nèng đến ném múa như thát chán, sít móng chân tay và xé da rái như thát chác nịch cùa nín. Đóng nín hòi giáng hán tại tien mìn, tiêm nín, tiêm báu lòn thúi và tua múa thêm mít lác tam dái gáy tại mít lón nít nhát thát phết. Sau hén, nòng dán mít buôc, dẹt hét cùa nhạc ở Cầu Lạc Bộ Mạc Bích Tôn.

Mái tóai gáu nón ném, ném mói ra vè. Vừa thay quần áo xong thi hánh nghe tiếng cùa xe hơi vang lên ở ngoài cồng. Biết là chòng đê vè, nòng lén chạy ngay song phuông, vò lây mói cùoi kich thu rồi ngâ mìn ném xuông chiếc di vắng và làm bộ chám châm.

Khi nghe tiếng Vũ Lý hô già Bích Tôn : « Bả có nhá? » không – ném tún cùoi dái chí và bái róng: mít kíi hót hót ném mít nhá ném nót. Tôi vui lòng chém hót mít khônai cùi ché cùi tóai cùi tóai kíi ché a thuyt daoy cho phép lúp cho phép lý di.

Diên Ninh vẫn nán yên lặng, cùp mít lim dim và hóng tui nghe chéng nót. Nặng mít ý chéng da cung quyết lâm rót, vhy thi nòng dánh phái nhuong bộ chí không thè làm cách nón khát đucv chéng.

Và thay cùi chí lèng áy cùa chòng, Diên Ninh vội ngói nhõm ngay lén và nhán chéng với cùp mít dày kinh ngac.

Nàng chéa kip ngói hán lén thi chéng da dura ngay quyền Thánh Kinh và tay nòng. Đongan, quét chiếc roi xuông sán dánh đét mít cát, chéng cát gióng oai nghiêm truyền lệnh :

— Đóng ròng nín thi cho ta xem nón... Đóng di... Hay là đói ta quét cho nát xác ta bay giờ đây?

Mít nón, thi chéng gióng mít trang bắt đầu kíngkéu : « Lạy Chúa tôi ở trên Lời... » đưa vào

tán mít nòng.

Mít mày thất sác, Diên Ninh run lây bầy kháp cùi chí, nhín chéng bàng cùp mít lo àu so híi.

Vú Lý lèt lèt :

— Đọc đùi... Kia, mi có nghe lòi a nói khóng? Dứt lòi, chàng nghĩ rênly tìn mít gau cao ngon ton trên dàn nòng.

Hết hoảng, nòng lùi luồi dọc t

— Lời trên ôi Chúa Lời!

Tóc trai Vú Lý giật hùi buôc, giờ hau tui leu trời và cùi chéng cùoi, dắc thán :

— Hết! Đò phu thay... Đò yêu tinh!... Đò con cùa giang Ông Quý Sứ!, Bày giò, ta đã lột được mít nón cùa mít rát nít náo! Lè, đò nra di... Cầu gi大洋... Đò lèn chà ta nem náo...

Diên Ninh rên rít

— Tôi có kíi lèi tách chéng.

Là mít mày phu thủy chéng tòng, nòng cát cùi thi'c được mít ló nhõng gióng Kinh Thánh cung như khú dng kinh trong nhõng buôc quí lý lè.

Khi dót cùoi tám trai, nòng liêu ngúi vát khòi thíc'e. Giờ phái áy, nòng ty bét mìn hòn toan thát bai trước cùi muu kíi thát dòu sít áy cùu chéng mít.

Vút roi xuông đất, Vũ Lý kéo ghé ngòi ben Diên Ninh và nghiêm nghị béo nòng :

— Bày giò thi tui hét hét cùi rót. Tái dâ trống hán cùi bái tám tóng cùa cùi rót... Tôi vui

cùo cách nhón chón cùi dorge cùi tui mít qua áy nòng. Vày thi tui hét buôc phái rót hánh Mạc Bích Tôn

nha ngay tòng khép, và khóng báo guyu được phep troi lại nòng. Cùn nengh lý kíi hét lòi, tui cùi

lòi khép, khép khép em kíi, kíi mít chéng mít.

Nòng mít lót, chéng lát nót iết :

— Cùo phái di ngang ngay hóni vay tui dâ ghe tóm lòn rót, tui khóng hét chéng sòng với cùi

tém mít nón ném dái mít nhá ném nót. Tôi vui

long chém hót mít khônai cùi ché cùi tóai cùi tóai

kíi ché a thuyt daoy cho phép lúp cho phép lý di.

Diên Ninh vẫn nán yên lặng, cùp mít lim dim

và hóng tui nghe chéng nót. Nặng mít ý chéng da

cung quyết lâm rót, vhy thi nòng dánh phái nhuong

bộ chí không thè làm cách nón khát đucv chéng.

Khi Vũ Lý nói hét lót, nòng mít u ái ngòi

ben, với gióng ngoa ngón của kíi bai tanning

ai óan.

Đongan, với gióng ngoa ngón của kíi bai tanning

ai óan.

(1) Bác ngọt lot : Lạy Chúa tôi ở trên Lot!

(2) Bác ngọt lot : Chéng lát là kíi óan.

(Còn nữa)

CHÂN NUÔI VÀ TRỒNG TROT

là 2 nghề đang hành trướng tại tinh Khánh Hòa

của Itv Hồng Hò

là những người có thiên chí chúa nuôi lợi có dù điều kiện

và thời gian là nghe chúa nuôi lợi có dù xem xét

và các biện pháp như

nhưng biện pháp này

chẳng mang lại kết quả mấy

lý do như cây cùi

còn phải là cây cùi

Mỗi tuần | truyện đặc sắc

KHI CHÚNG MÌNH CÒN YÊU NHAU

Tôi đã sấp lái lén hay theo dòng lý trí? Tôi cũng không biết nữa là có thể giải quyết được nó. Song, tôi đã thất bại trước nó.

Tôi thấy thêm, may mắn thay, trinh trinh dẫu khôn khéo, tôi làm rõ tuyệt vọng. Ai có thể chỉ bảo, điều đó? Tôi không cầm lồ, hoặc hối hận từ câu trả lời ai bết cả. Tôi chỉ là không nhớ rõ. Tôi đã mệt mỏi, và đang cảm nguyệt giáp đỡ đở thoát tay, buông lỏng. Vì thế tôi cảm bối rối. Ví thử tôi mỉm cười trên trán này không hưởng ứng tôi.

Ngoài, một ngày kia, tôi phải ra đi, tôi phải ra Dành, chẳng ai hiểu rõ là bà nhà nhưng chàng chép này và chàng sẽ không nghĩ về tinh thần của tôi là một hành động phản bội.

Tuy nhiên, Dành vẫn không thấy đâu.

Tôi vẫn thấy chàng như sau, ngày mà Tuan còn sống; vẫn làng, luôn cười nhang, hồn hả. Sự nghiêm nghị của chàng làm hơi thở, nhưng ánh mắt chàng vẫn chứng

tôi một tình bạn cao quý chàng

danh cho tôi khiêm tốn, thâm

mưu cháng.

Tôi còn nhớ đến cái chết

của Tuan, người chờ, hứa

với tôi. Chết hụt ấy là

lập tức hụt hụt, rớt des-ti.

Danh vẫn chờ tôi. Chàng

thì nhỉn không lo hoảng

hở. Tôi sét không

điều gì, chỉ là

chết hụt hụt, rớt des-ti.

Nếu bài tôi cao sang

lý tựa như bài của

Danh,

thì bài

đó được viết:

Thay sét, chàng nói giọng

sắc lạc. Thay sét phải cảm

thật quát. Tôi nhỉn cháng,

tôi trùi

nhìn an úi.

Thân, tên, tên

trong đầu tôi.

Vì tôi ghen, không ham

hạnh,

không ham

giúp,

